Федір Веніславський: вважаю, президент абсолютно правильно звільнив Федорова

30 липня, 14:00 | 26 хв

Ірина Узлова
Костянтин Довгань

1. ТРАМП, ДРОНИ І НОВЕ РОЗУМІННЯ УКРАЇНСЬКИХ МОЖЛИВОСТЕЙ
2. ПЛАНИ ПУТІНА, ОСІННІЙ ТЕРОР І ПРОБЛЕМА РОСІЙСЬКИХ РЕЗЕРВІВ
3. МОБІЛІЗАЦІЯ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ, ЦИФРИ І ВІДСУТНІСТЬ ГОТОВОЇ МОДЕЛІ
4. ВІДСТАВКА У ВЕРХІВЦІ ОБОРОННОГО БЛОКУ І НОВЕ ВІЙСЬКОВЕ КЕРІВНИЦТВО

Федір Веніславський, народний депутат України, член комітету Верховної Ради України з питань національної безпеки, оборони та розвідки, дав велике інтерв'ю журналістці 24 Каналу Ірині Узловій.

Трамп, дрони і нове розуміння українських можливостей

Бачимо, що атмосфера в Білому домі більш ніж позитивна, як власне й прогнозувалося. У нас сильні позиції в Росії. Там, де ще не горить, то загорить, звісно. І логістика палає тепер. НПЗ продовжуємо. Кораблики їхні нікуди не пливуть. Трамп посміхається, думає: "Ви виробляєте 500 000 дронів штук в місяць, ми 200 000 дронів в рік. Ось, будь ласка, буду купувати". Наскільки ви бачите, що зміниться у військовому підході і компоненті? Те, що ми вже не просто просимо зброю, а спільне виробництво, те, що Штати зацікавлені в наших дронах. Наскільки тут це може щось змінитися в короткочасній перспективі?

Я думаю, що загалом та практика ведення війни, яку зараз демонструють наші Збройні сили і інші складові нашого сектору безпеки і оборони, Служба безпеки, Головне управління розвідки, Національна гвардія, вони показують всьому світу, що можна успішно протистояти, маючи технологічні рішення, цікаві, скажімо, асиметричні, з більш переважаючим в економічному, в людському ресурсі ворогом.

І тому я думаю, що якраз це дуже чітко аналізує розвідувальна спільнота всього світу, в тому числі і наших партнерів Сполучених Штатів Америки. І ми ж розуміємо, що такого рівня зустрічі на найвищому рівні між президентами воюючої країни і президентами нашого стратегічного партнера Сполучених Штатів готуються в тому числі шляхом надання дуже детальної аналітики з боку розвідувального співтовариства Сполучених Штатів.

Не користуєтесь Telegram? 24 Канал є у WhatsApp. Підпишіться і читайте перевірені новини Додати

І я думаю, що якраз Трамп зараз чудово розуміє зміну ситуації на фронті, тому що, за великим рахунком, за минулий рік ворогу не вдалося досягнути не те що якихось стратегічних цілей, але навіть і оперативно-тактичні результати є мінімальними. А як неодноразово говорив і президент, і головнокомандувач Олександр Сирський, в цьому році ми звільнили більше території, ніж втратили. І це є показником для наших партнерів.

І відповідно ті асиметричні рішення, насамперед масове використання дешевих ефективних дронів, ми бачимо, що і наш комітет, і члени комітету постійно отримують у закритому режимі інформацію від усіх закупівельників, усіх систем озброєння. Ми можемо ознайомитися з цінами, з пропозицією. І ми бачимо, що на сьогоднішній день і middle strike, і deep strike, і дрони суттєво дешевшають за рахунок збільшення конкуренції, за рахунок збільшення виробництва.

І відповідно ми зараз за рахунок дешевих, але важких для ураження цілей, з точки зору російської системи протиповітряної оборони, фактично змінюємо філософію війни. Російська система ППО — це наслідок старої радянської системи, а радянська готувалася до глобальної війни з умовним Заходом. Вона насамперед орієнтована на швидкі крилаті та балістичні ракети.

Хоча це дуже велике питання. Я переконаний, що як тільки ми почнемо масово застосовувати нашу балістику по російській столиці, вони відчують, що в них немає ефективних засобів протидії цьому. А я переконаний, що ми це почнемо дуже швидко. І відповідно оці всі системи протиповітряної оборони, які використовує Росія, вони дуже малоефективні проти тихоходних, повільних цілей, які важко збивати.

Відповідно наші deep strike долітають уже на глибину понад 2 000 км, вражають стратегічні об'єкти, які забезпечують російську військову машину всім необхідним. І наші партнери, розуміючи, що з точки зору співвідношення витрат на виготовлення цих deep strike і витрат російської сторони на застосування дорогущих ракет і систем ППО, це змінює філософію війни.

І, маючи досвід війни в Ірані, в Іраку, зараз в Ірані, я перепрошую, Сполучені Штати Америки також розуміють, що стикаються з тими самими викликами, з якими зіткнулася Україна. І їм треба також демонструвати ефективні і не дуже затратні засоби протидії тим загрозам, які йдуть від їхніх потенційних суперників.

І відповідно партнерські відносини з Україною точно зараз дозволяють сподіватися, що взаємовідносини на рівні і президентів, і наших країн будуть суттєво поглиблюватися. Оцінка з боку вищого військово-політичного керівництва Сполучених Штатів Америки потенційних можливостей України і з точки зору ведення війни, і з точки зору співпраці зі США істотно змінилася. Це демонструється і президентом Трампом, і загалом політичною верхівкою Сполучених Штатів.

Інтерв'ю Федора Веніславського – дивіться відео:

Плани Пуітна, осінній терор і проблема російських резервів

Путін робив ставку ще до останніх місяців, що Трамп їхній, а потім виявляється, що він любить переможців, а ми б'ємо по Російській Федерації, а Лора Лумер, MAGA-інфлюенсерка і подруга Трампа, каже, що Путін допомагає фактично Ірану вбивати американських військових. Не думаю, що Трамп буде допомагати Путіну. Путін робить ставку на осінь, думаючи знову про масований терор. А тут Денис Штілерман з Fire Point каже про балістику, яку, кажете ви, восени полетить, ми зможемо виробляти три ракети на місяць, а відтак це буде перетест з Росією 90 – 100 балістичних ракет, і в нас буде 90. Путін на що тепер робитиме ставку? На осінь, на зиму, на цю мобілізацію, яку він боїться провести, на геноцидні тактики. Як ви бачите, що ж у нього лишається? Яка тактика?

Для того, щоби не бути надмірно оптимістичними, треба розуміти, що наші партнери, і в тому числі президент Трамп, мають схильність досить часто змінювати свою точку зору. І нам тому потрібно демонструвати наш успіх на полі бою, на фронті і в глибокому тилу Російської Федерації. Тому що Трамп, як і всі у світі, любить переможців.

І коли ми зараз демонструємо, що наші успіхи є асиметричними і дуже відчутними для Російської Федерації, яка втратила понад 50% нафтопереробки і зараз фактично перетворилася з бензоколонки в імпортера пального, з Індії, з інших країн, з Казахстану намагається з Білорусі імпортувати пальне, тому що практично у всіх регіонах Російської Федерації на сьогоднішній день є проблеми з бензином і дизельним пальним. І це прямий наслідок дій наших сил безпеки і оборони.

Тому Путін, безперечно, не збирається зупинятися. І вчорашня, і позавчорашня, і на минулому тижні його риторика на різноманітних заходах свідчить про те, що він намагається продовжити війну. І його крайня заява про те, що що ми будемо робити, якщо зупиниться їхнє так зване СВО, — це, як можна сказати, оговорка по Фрейду.

Тут питання навіть не стільки в тому, що згуртовує російське суспільство, а війна. Вона дійсно, на превеликий жаль, залишається для них фактором підтримки режиму. Ми маємо констатувати, що російське суспільство підтримує війну проти України. Якщо дивитися їхні соціологічні дослідження, то це наочно демонструється. Більше 60% підтримують Путіна. Зараз кількість тих, хто виступає проти війни, поступово збільшується, але критичної маси все ще немає.

І тому Путін збирається продовжувати війну. Для цього йому необхідний людський ресурс. Ми маємо інформацію від наших розвідувальних співтовариств, що Росія вже на сьогоднішній день стикається з серйозною проблемою поповнення не лише резервів, а й втрат. Більше того, вона переводить частину своїх стратегічних резервів в оперативне підпорядкування тих військ, які ведуть війну проти України, і має їх чимось заміщати.

Президент Зеленський, за даними нашої розвідки, вже анонсував, що Росія просить у Північної Кореї додатково 30 000 військовослужбовців для того, щоби посилити свою кількість насамперед. І після виборів, ну, до виборів у Державну думу точно нічого не відбудеться, тому що це абсолютно непопулярне рішення. І, до речі, за даними соціології, в Росії дуже тривожно сприймають можливе посилення мобілізації.

Чи вдасться Путіну набрати 300 – 500 тисяч, чи це будуть ще більші репресивні заходи, чи він таки може не піти на цей крок і чи буде їх чимось снастити?

Я думаю, що вибору не йти на посилення мобілізації у Путіна не буде, тому що, попри те, що вони зараз намагаються дуже модернізувати систему своїх призовних методів до формування війська, вони залучають і підприємства, установи, організації, і цивільних осіб, щоб вони приводили до пунктів рекрутингу добровольців, і за це вони отримують гроші.

Це вже перетворюється на серйозну систему, я би навів, напевно, щось на зразок сітки під час виборів і під час фальшування виборів, коли створюються спеціальні розгалужені мережі, де кожен має привести там два-три, п'ять виборців і за це отримає гроші, якщо вони проголосують правильно. От зараз аналогічна система починає використовуватися в Російській Федерації.

Але попри те, що і підприємства намагаються зберегти своїх працівників, і можуть привести рекрутерів замість своїх працівників, незважаючи на те, що ця цивільна складова починає працювати, все одно рівень втрат не дозволяє поповнити склад за рахунок існуючих механізмів. Тому я думаю, що після виборів ймовірність у тому чи іншому форматі посилення мобілізації є дуже високою.

Якщо Путін буде назбирувати 300 – 500 000, то нам потрібно?...

Треба розуміти, що 300 – 500 000 — це не план, який вони так раз і протягом місяця призовуть. Ці 300 – 500 000 вони можуть призвати до кінця 2027-го року.

Це хороше уточнення, бо мені вже рахують, що їх підуть на фронт, відкриють новий фронт. Тобто це він одразу їх не кине восени, правильно?

Ні, ні, ні. Але тут знову ж таки треба бути реалістами. І зараз ми знаємо, що в центральній і східній частині європейської частини Російської Федерації відбувається підготовка, бойове злагодження додаткових військових підрозділів, які можуть бути кинуті безпосередньо в зону ведення бойових дій. Але це точно не буде 300 – 500 000. Мова може йти про кілька десятків, може 100 000 загалом.

Але знову ж таки треба бути реалістами. На сьогоднішній день ми маємо і так кількісний склад окупаційної російської армії, яка веде бої проти України, з урахуванням резервів близько 750 000. Це за рік збільшилася кількість тих, хто перебуває безпосередньо в зоні ведення бойових дій або близько до неї, фактично на 200 000, тому що рік назад було 570 000, зараз маємо 750 000. Тобто це 30 – 35 000 на місяць.

А вони як підтягують?

Федір Веніславський: Вони, по-перше, перевели частину своїх стратегічних резервів в оперативне підпорядкування військ, які ведуть війну проти України. Вони залучають різними методами. І вони ж визначали план мобілізаційних заходів не лише з метою поповнення втрат, але й формування певних резервів.

Тому їм вдалося за цей рік, який — з початку 2025-го до фактично середини 2026-го — наростити якраз до цих 750 000. Але це вже критична маса, яка й так на сьогоднішній день дуже складна, дуже великим тягарем є для економіки Росії. І з точки зору навіть стратегічно безпекових ризиків для Російської Федерації вони розуміють, що концентрація практично всіх сил і засобів, які є в розпорядженні Росії, на нашому українському театрі ведення бойових дій уже є небезпечною з точки зору стратегічних загроз безпеки самій Росії.

І тому зараз у них дуже складна ситуація з точки зору того, що робити і як це питання вирішувати.

Ви згадали північно-корейську компоненту. Мені кажуть військові експерти, що, по-перше, товар недовговічний, по-друге, вони його все-таки не можуть, бо їх тоді звинуватять напряму в тягненні з доказами, хоча це ж ми вже все бачили, але, мовляв, Путін не буде їх задіювати на полі бою в Україні, а буде на тренування, там Курська область, де ще є певна сіра зона, чи може кинути прямо на тимчасово окуповані території в бій?

Я думаю, що знову ж таки стримуючих чинників, які би дозволили Путіну і північнокорейському диктатору безпосередньо задіяти ці військові формування в бойових діях проти України, навряд чи можна очікувати. Для них жодних стримуючих чинників міжнародно-правового плану не існує.

І відповідно я би не виключав, що як тільки буде надано дозвіл і прибудуть ці військові формування на територію Росії, вони можуть бути введені в бій безпосередньо проти наших Збройних сил і інших складових сектору безпеки.

Мобілізація в Україні: проблеми, цифри і відсутність готової моделі

Мобілізація в Росії викликає питання зміни і посилення в Україні мобілізаційних заходів чи то їхньої видозміни. У нас Михайло Драпатий, новий головнокомандувач Збройних сил України, прихильник асиметричної війни. Але, звісно, питання також поповнення наших сил не знімається з порядку денного, але питань навколо нього дуже багато. І чи будуть це законодавчі зміни, чи будуть підходи до практики реалізації, що можете розповісти нам станом на зараз, враховуючи те, що Федорова, очевидно, не повернуть. Чого чекати суспільству, бо люди телефони обривають?

Питання мобілізації протягом останніх, напевне, трьох років є найбільш гострим для українського суспільства. І це не є якимось виключенням, тому що за даними соціологічних досліджень, які проводяться періодично в європейських країнах, готовність захищати зі зброєю в руках з ризиком для життя і здоров'я громадян європейських країн є вкрай малою. Це, скажімо так, там 5 – 15 – 20% від загальної кількості військовозобов'язаних європейських країн.

Тому те, що ми демонструємо на сьогоднішній день в Україні — стійкість і те, що ми щомісяця мобілізуємо і через рекрутинг, і через діяльність СКП, не без конфліктів, на превеликий жаль, біля 30 000 чоловік, — це є унікальним, знову ж таки, в новітній історії унікальним прикладом того, як суспільство, влада і всі складові нашої держави згуртувалися для того, щоби не допустити різких коливань у процесах мобілізації.

Ми очікували від попередньої команди Міністерства оборони фактично з початку їхньої каденції, з початку 2026-го року, що будуть напрацьовані відповідні пропозиції до удосконалення питань мобілізації і до зменшення таких конфліктних ситуацій. Проте жодних пропозицій, на превеликий жаль, від попередньої команди міністра оборони ми не отримали на рівні комітету.

Жодних напрацювань і навіть концептуальних речей, які б визначили параметри, реперні точки, до чого ми будемо йти і що ми в результаті отримаємо, ми також поки що не отримали.

Казали в команді Федорова, що це другий етап реформи і просто вони не встигли, восени би все було.

Для того, щоб восени все було, ми мали би як на рівні комітету, в закритому режимі, хоча би влітку почути, про що йде мова, які концептуальні речі будуть запропоновані командою, яким чином ми маємо, як Верховна Рада, на них рефлексувати. Тому що ми ж розуміємо, що будь-які питання, пов'язані з мобілізацією, неможливі без внесення змін до Закону України про мобілізаційну підготовку і мобілізацію, до інших законів України.

А це передбачає, на превеликий жаль, достатньо тривалий процес, тому що питання мобілізації є вкрай не лише сенситивним у суспільстві, воно є вкрай політизованим і в парламенті. І ми бачимо голосування деяких депутатів, які послідовно виступають проти і продовження воєнного стану, і загальної мобілізації, вимагають якихось новел, які знімуть конфлікти. Але жодних конструктивних пропозицій на сьогоднішній день в нашому комітеті я не чув ні від кого.

Тобто таких, які б сказали: от дивіться, треба зробити 1, 2, 3, 4, і таким чином ми знизимо питання конфліктного стилю взаємодії з військовозобов'язаними з боку ТЦК та СП, ми забезпечимо значне збільшення кількості добровольців, які підуть на рекрутинг, і так далі.

На превеликий жаль, як свідчить статистика, на п'ятий рік війни всі ті механізми рекрутингу, які ми надали безпосередньо бригадам і центрам рекрутингу, не демонструють дуже стрімкого зростання. Це залишається стабільною цифрою десь на рівні 5 – 10, можливо деколи 15% від загальної кількості мобілізованих, але 85 – 90% здійснюють мобілізацію СП тими методами, які на сьогоднішній день існують.

Схоже, якогось виходу поки не проглядається. Але при цьому, пане Федоре, ми теж закликаємо, що в когось є ідеї. Але при цьому, щоб теж не озвучувати конкретні цифри, нам достатньо 30 000 чи треба ще більше можливості, наприклад, повністю перевести на контракт? Такі ідеї лунали, але чи вистачить грошей?

За часів, коли міністром оборони був пан Шмигаль, ми на комітеті і в закритому, і в відкритому режимі розглядали питання щодо масового переведення на контракт. І ми пам'ятаємо, що лунали різні пропозиції щодо разових виплат для військовослужбовців або подріблення цих виплат, але все одно була фіксована сума, яку військовослужбовці отримують одразу при підписанні контракту, через півроку, через рік. І ця сума мала б виконувати стимулюючу функцію, щоби більше бажаючих ішло на контракт.

Але, на превеликий жаль, ми тут повертаємося до реалій української економічної і соціальної ситуації. Вся дохідна частина державного бюджету, про що ми вже говорили з вами, напевне, сотню разів із вашими колегами, іде на сектор безпеки і оборони. Наші партнери вкрай неохоче фінансують наші Збройні сили.

І я можу сказати, що дуже велика, колосальна заслуга у всієї команди президента, насамперед Офісу президента, Кабінету Міністрів, парламентарів, які займалися цим європейським репараційним, так званим кредитом на 90 млрд доларів, які ми ратифікували, які ми уклали і потім Верховна Рада ратифікувала. Третину цих грошей ми витрачаємо на Збройні сили. Це фантастика, яку нам спільними зусиллями вдалося досягти.

Але і цих грошей, з урахуванням того, що реальні потреби Міністерства оборони і реальні грошові кошти, які ми можемо як держава дозволити виділити на сектор безпеки і оборони, різняться у чотири-п'ять разів, недостатньо. Якщо ми сьогодні виділяємо 2 трлн чи 3 трлн на сектор безпеки і оборони, то таких трлнів треба у п'ять разів більше. І таких грошей, в принципі, немає.

А значна частина цих великих сум відводиться на грошове забезпечення військовослужбовців, і відповідно збільшити у кратному розмірі виплати для того, щоб укладали контракт, на сьогоднішній день ми не в змозі. Тому обнадіювати наших військових, що ми отаким чином запропонуємо їм механізм, такого немає, на превеликий жаль. І поки що я не бачу джерел, як ми це можемо зробити.

Тому була запропонована альтернативна концепція, яку озвучив і президент, що ті військовослужбовці, які будуть виконувати безпосередньо бойові завдання в складі передових наших штурмових і інших передових військових формувань, будуть отримувати до 300 – 400 000 грн. Рівень загального базового грошового забезпечення для військовослужбовців збільшується з 20 до 30 000.

Але для цього, знову ж таки, треба розуміти, що потрібні зміни і до закону про Державний бюджет України, і це має бути передбачено і закріплено захищеними статтями бюджетних видатків, для того щоб ми не давали хибних обіцянок. Тому проблема з мобілізацією, із забезпеченням, із фінансуванням є достатньо великою.

Повертаючись до вашого першого питання, чи достатньо нам 30 000 на місяць? На сьогоднішній день, з урахуванням того, що ми максимально широко застосовуємо різноманітні безпілотні, наземні, надводні і повітряні системи, вони дозволяють цю різницю нівелювати. Але підстав для якихось прогнозів щодо зниження кількості мобілізованих точно немає.

Дай Боже, щоб ми трималися на цьому рівні, тому що, на превеликий жаль, навіть необережні заяви з боку високопосадовців, в тому числі представників Міністерства оборони, про можливі зміни завжди призводять до зменшення кількості навіть цих 30 000 мобілізованих. І це є дуже критичним для сектору безпеки і оборони.

Відставка у верхівці оборонного блоку і нове військове керівництво

Які ключові причини відставки Михайла Федорова?

Можна дуже багато говорити про конспірологічні теорії, чому було звільнено міністра оборони і головнокомандувача в кінцевому варіанті, але ключова проблема полягає в тому, що існувало різне бачення і стратегії, і тактики ведення війни у головнокомандувача і у міністра оборони.

Міністр оборони вважав, що головнокомандувач не так, як треба з точки зору логіки пана Федорова, використовує потенціал наших Збройних сил і його треба змінювати в тому чи іншому напрямку. Але воюють у даному випадку Збройні сили, і командує ними головнокомандувач. У міністра немає повноважень втручатися в оперативне ведення бойових дій. І відповідно на цьому тлі виникали дуже тривалі дискусії.

Причому вони мали достатньо не персональний зміст, коли там один на один щось комусь висловлювали, але це мало місце і на більш широких заходах. На фоні засідання Ставки були різні, за моєю інформацією, такі ситуації. І тому, коли стало питання про перезавантаження Кабінету Міністрів України, вже це не є "секретом Полішинеля", тому що про це вже сказали дуже багато ваших колег-журналістів.

На засіданні фракції президент Зеленський прямо нам, народним депутатам, коли ми дискутували з приводу того, яке буде ухвалено рішення щодо міністра оборони, сказав, що недопустимим у воюючій країні є протистояння між двома ключовими посадовими особами, які відповідають за сектор безпеки і оборони. Один воює, інший забезпечує можливість воювати. І коли між ними точаться суперечки, які мають деструктивний характер, безперечно необхідно приймати кадрові рішення.

Я вважаю, що президент абсолютно правильно ухвалив рішення про звільнення в першу чергу міністра оборони.

Хоча я дуже добре ставлюся до Михайла Федорова і вважаю, що йому потрібно було дати хоча би рік для того, щоб він реалізував усе, що обіцяв, продемонстрував, чи зможе він реалізувати свої плани. Хоча з цього питання також є багато скепсису в моїх колег з комітету національної безпеки, оборони та розвідки.

Тому що ми бачили за нашу каденцію вже п'ять міністрів оборони і бачили, що якогось кардинально нового підходу в тих планах, які були в цієї команди міністерства, не було. Вони повторювали те, що вже пропонували і попередні міністри оборони, і команди Міністерства оборони.

Але, попри те, інноваційний напрямок діяльності пана Федорова і команди міністерства мені дуже імпонував. Я вважаю, що їм потрібно було б дати можливість це закінчити.

Але є одне важливе але: у воюючій країні недопустимий оцей конфліктний стиль взаємовідносин. Тому президент ухвалив рішення звільнити міністра оборони.

Я вважаю, що звільнення головнокомандувача під впливом тих факторів, про які ви щойно сказали, що Майдан вимагав, — це нонсенс. Я тут говорю абсолютно непопулярні речі. Я знаю, що мене за це завжди критикують, і мені на електронну адресу офіційно приходять погрози, що я є зрадником, тому що я підтримую головнокомандувача.

Ви розумієте, який рівень, вибачте мене, маразму у сприйнятті у наших людей, які в тому числі там десь протестують і так далі. Як потрібно діяти в умовах воєнного стану головнокомандувача? Підтримка. Для деяких людей це зрада України. Це вже точно щось на грані маразму, тому що головнокомандувач забезпечує стабільність нашої лінії фронту і не дозволяє ворогу реалізувати свої цілі і завдання.

Але попри те, президент сказав, що перший крок — звільнення міністра оборони на фракції, другий крок — буде вирішення питання з військовим керівництвом. І, напевне, оці протестні настрої підштовхнули до більш швидкого ухвалення цього рішення щодо звільнення головнокомандувача.

Я вважаю відверто, що це неправильне рішення було, але зараз у нас є один правильний шлях — це згуртуватися навколо нового головнокомандувача пана Драпатого, допомагати йому робити все можливе і неможливе для того, щоби не допустити погіршення на лінії фронту, а ще краще — демонструвати позитивну динаміку, про яку ми говорили на початку. І я думаю, що наш комітет буде в цьому йому всіляко допомагати.

Що стосується посади міністра оборони, я думаю, що пан Євген Хмара почав достатньо ефективно ставити задачі щодо аудиту того, хто чим займається в секторі безпеки і оборони, які необхідно ухвалювати рішення для того, щоб це удосконалити.

Я думаю, що ймовірність повернення пана Федорова навіть під впливом цих протестних настроїв є практично неймовірною, тому що не можна в умовах війни такі рішення приймати чи вимагати ухвалення на емоційному рівні, на емоційному тлі. Є розуміння реальних загроз, реальної небезпеки. Я думаю, що президент ухвалив те рішення, яке він ухвалив, і ми маємо його всі поважати і виконувати.

Тому зараз, по-перше, чи по-друге, чи по-третє, виставляти ультиматуми з боку Федорова в умовах війни для президента воюючої країни є неприйнятним. Яким би там не були заслуги, я це йому можу відверто сказати, ми з ним спілкуємося. Тому я думаю, що ми маємо зараз сприйняти те рішення, яке ухвалив президент. Якщо буде внесено, я думаю, що буде внесено кандидатуру пана Хмари на міністра оборони, ми його підтримаємо для того, щоб забезпечити сталість нашої безпекової складової всієї держави.

Він тоді піде, да, якщо що, з військової посади, щоб чи переписуватимуть закон, бо вона ж не може ж людина буде очолювати там, де цивільна на посаді міністра оборони людина військова... Поки що ніяких ініціатив з приводу зміни закону про національну безпеку?

У законі прописано, що цивільний контроль здійснює цивільний міністр.

Я думаю, що тут дійсно може бути варіант, і я особисто вважаю, що варто передбачити в законі про національну безпеку, що на час дії правового режиму воєнного стану вимога щодо цивільного міністра призупиняється. Не скасовується, а призупиняється, для того щоб ми демонстрували нашим західним партнерам, що наше членство в таких демократичних механізмах військової організації зберігається, і орієнтація на стандарти, які є в країнах НАТО, зберігається.

Але разом з тим треба визнати, що жодна країна НАТО за останні десятиліття не мала такої повномасштабної війни, яку веде Україна. І це накладає свої відбитки. Тому, напевно, можливість військового генерала з бойовим досвідом зайняти посаду міністра оборони є абсолютно виправданою.

Це інтерв'ю було скорочено та виправлено для кращого розуміння аудиторією.

E-mail редакції

news24@24tv.com.ua

Номер телефону:

+38 044 390 5077

Ми тут:

м.Київ,
вул. Володимирська 61/11,
офіс 50

Ми в соцмережах:

Про нас
Редакція
Редакційна політика
Про телеканал
Телеведучі
Рекламодавцям
Правила користування

Політика конфіденційності
Політика використання штучного інтелекту
Політика конфіденційності додатку
Угода Користувача Спільноти
Правила коментування
Технічна інформація

Контакти
Вакансії
Структура власності
Архів
Карта сайту
Ігри

Всі новини
Головні новини
Новини України
Прямий ефір
Відеоновини
Аудіоновини
Погода

Війна Росії з Україною
Ракетні обстріли
Карта бойових дій
Мирні переговори
Повітряна тривога в Україні
Масована атака по Україні
Вибухи у Росії
Втрати ворога

Мобілізація в Україні
Звільнення з військової служби
Мобілізація 50+
Мобілізація жінок
Контракт для 18-24-річних
Відстрочка від мобілізації
Мобілізація в Україні: скільки осіб мобілізує ТЦК

Новини економіки
Ціна нафти
Курси валют
Фінансові новини
Тарифи на комунальні послуги
Податки
Пенсія в Україні

Кіно
Найцікавіші фільми
Українські фільми
Фільми на вечір
Комедії
Серіали

Новини Освіти
Міністерство освіти та науки України
Школа
НМТ 2026
Саморозвиток
Навчання за кордоном

Нерухомість
Аналітика ринку
Купівля житла
Тренди і натхнення

Спорт
Бокс
Футбол
Теніс
Біатлон
Інші види спорту

Email - розсилка

Будьте в курсі всіх новин і оновлень! Перейдіть на сторінку наших розсилок, щоб обрати ті, що відповідають вашим інтересам.

ДО РОЗСИЛОК

Всі комерційні рекламні матеріали позначені словами "Спецпроєкт" чи "Партнерський матеріал". Матеріали з позначкою "Експерт", "Позиція" відображають позицію авторів та героїв. Редакція може не поділяти їхніх поглядів. Детальніше щодо реклами та правил цитування можна ознайомитись в правилах користування сайтом. Усі права захищені. Матеріали сайту призначені для осіб старше 21 року (21+)

Онлайн-медіа «24 Канал»
пл. Галицька, буд. 15, м. Львів, 79008
Телефон +380 (32) 229-77-77
Адреса електронної пошти — legal@24tv.com.ua
Ідентифікатор онлайн-медіа в Реєстрі суб'єктів у сфері медіа — R40-06057

© 2005—2026, ПрАТ «Телерадіокомпанія "Люкс"», 24 Канал.